

Časopis pre celú rodinu

mannna

December 2016 | Číslo 27

Veselé Vianoce
a požehnaný
Nový rok.

Belší ako sneh

Jedno ráno, keď som sa zobudila a pozrela von oknom, mala som čo vidieť. Na moje veľké potešenie, všetko bolo zasnežené a biele. Hneď mi na myseľ prišla pieseň: „*Belšie ako sneh, belšie ako sneh, ó, zmy ma dnes v krvi, belšie ako sneh.*” Pozerala som s údivom ako sneh dokonale pokryl každú špinu, ktorá bola na zemi. Všetko bolo zrazu biele. Vedci hovoria, že každá vločka má svoj jedinečný tvar a neexistujú dve rovnaké. Boh tak predivne všetko stvoril. Každá vločka je taká dokonalá a krásna a má jeden účel: dokonale všetko pokryť, aby bolo čisté biele. Uvažujem, akí sme požehnaní, že nás krv Baránkova obmýva každý deň od všetkej špiny. A to tak dokonale, že naše rúcha sú naozaj belšie ako sneh!

Je čas Vianoc, pre mňa osobne jedno z najkrajších období. Čas radosti a pokoja, keď trávim chvíle spolu s našimi blízkymi. Predsa, nezabudnime v tomto čase povolať do nášho spoločenstva nášho Pána, veď predsa, Vianoce sú iba o Ňom! Božie Slovo nám hovorí v Prísloví 6:22 „*Keď budeš chodiť, bude ťa to vodiť; keď budeš ležať a spať, bude strážiť nad tebou, a keď sa prebудиš, bude to rozprávať s tebou.*” Nezabúdajme tráviť chvíle s Ním každý deň, dovoliť, aby Jeho Slovo preniklo do každej oblasti nášho života. Vďaka Bohu, že nezostalo iba na Vianociach a na tom, že sa Ježiš narodil a zostal ako malé dieťa, na ktoré si spomíname v čase Vianoc. Síce prišiel ako malé dieťa, mal svoj účel, ktorý prišiel naplniť. Dal svoj život na kríži! Tak, ako každá vločka snehu dokonale pokryje každú špinu, tak každá kvapka krvi dokonalejšie prekryje každú našu špinu a hriech. Aká milosť sa nám stala! Vás a seba vyzývam, aby sme s prichádzajúcim bielym snehom si pripomínali milosť, ktorá sa nám stala. Bude to pripomienka, že sme jedineční, dokonale stvorení a že naše rúcha sú belšie ako sneh.

Tamara Andrášiková

EDITORIÁL

Vianoce sú zvyčajne obdobím, ktoré symbolizuje pokoj, rodinné pohodlie, radostné chvíle v kruhu najbližších, jednoducho dávame väčší pozor na všetky kladné stránky ľudstva. Pomáhame, dávame, milujeme. Na narodenie Pána Ježiša Krista si vrúcne spomíname. Vianoce sú sviatkom, ale akým a čo to pre nás znamená? Všetci si blahoželajú slovami Veselé Vianoce a čo tá ošúchaná fráza pre nás znamená? Tá opravdivá radosť bude v nás iba vtedy, keď budeme mať spojenie a

komunikáciu s Pánom Ježišom každý deň a nie iba za Vianoce. Žíme Duchom nielen za Vianoce a budeme prinášať lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť všade a všetkým počas celého roka. V podstate pre nás, ktorí veríme v narodenie Spasiteľa, táto udalosť nikdy netráti na aktualite, je rovnako dôležitá dnes, ako bude zajtra alebo hocikedy. Otázka, ktorá by skutočne mala odznievať v našich srdciach je, či sa Spasiteľ narodil aj v našich životoch, v našich srdciach, či je Jeho prítomnosť viditeľná v našich rodinách, cirkevných zboroch a medziľudských vzťahoch. Budme nositeľmi dobrých mravov a duchovného ovocia, dobrým premáhajme zlé, milujme aj tých, ktorí nás nenávidia. „Ak Duchom žijeme, aj žíme podľa Ducha. Nebuďme žiadostiví márnej chvály, popudzujúc sa a závidiac si navzájom“ (Gal.5:25,26). Šírme lásku dnes, zajtra, napozajtra, vždy, všade a stále, lebo Emanuel-Boh je s nami!

Anna Širková

Kresťanský časopis "Manna" je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka
a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Širková
Technický redaktor: Vladimír Struhár
Jazyková korektúra: Anna Pintírová
Grafická úprava obálky: Viliam Valentini

Členovia redakcie:
Anna Širková, Vladimír Červení, Vladislav Širka, Vladimír Struhár, Anna Pintírová, Branislav Širka, Pavel Mamojka, Dan Tomášik, Martin Širka ml., Zuzana Kačanská, Dávid Mamojka, Robert Mamojka, Jana Zahorcová, Tatiana Pintírová, Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Branislav Širka, mobil: +421940728285
e-mail: brankos86@yahoo.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina. December 2016.
www.manna.org.rs

Vianočný dar.....	4	Hviezda.....	17
Posolstvo kríža.....	6	Ježiš prišiel.....	18
Úprimnosť.....	8	Nehľadaj nádej na miestach kde jej niet....	19
Kroky viery.....	10	Ak nedávame, nežijeme.....	20
Ochranca.....	12	Dospelosť.....	21
Mária.....	13	Stvorený pre niečo viac.....	23
Vianoce.....	15		

OBSAH

Vianočný dar

Vianoce sú jeden z najkrajších sviatkov v kresťanstve. Hovorí nám, že nebo dalo najkrajší dar ľuďstvu.

Anjeli zvestovali pastierom radostnú zvesť a evanjelista Lukáš to zapísal: „*Nebojte sa, lebo, hľa, zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.*“

Narodenie dieťaťa v rodine vyvoláva veľkú radosť a nadšenie. Pre to malé dieťaťko, my rodičia, sme hotoví vykonať všetko. Predtým, ako príde na svet, už pripravujeme kde bude spať, čo si oblečie a iné potrebné veci. Chceme, aby malo to najkrajšie a najlepšie.

No teraz sa poďme pozrieť ako to vyzeralo s Ježišom, keď prichádzal na tento svet. Povedali sme, že Vianoce nám hovoria o radosť, no predsa, v tom dni sa stala menej pekná udalosť, v ktorej sa ocitli Ježišovi rodičia, Jozef a Mária. Lukáš hovorí: „*A porodila svojho prvorodeného syna a zavinula ho do plienok a uložila ho v jasliach, pretože nemali miesta v úchylišti.*“ Aká smutná správa. Nebolo miesta pre Spasiteľa sveta, pre Kráľa kráľov. Už pri Jeho narodení sa dávalo najavo, že ho odmietnu a že sa splnia slová ev. Jána: „*...prišiel do svojho vlastného a jeho vlastní Ho neprijali.*“ Nemali miesta pre Neho. Čo by sme my urobili? Uvažujme nad tým.

Anjeli zvestovali, že sa narodil vám. Znamená to, že prišiel pre každého a chce osloviť každého.

Pánovi sme dôležití všetci.

Všetci sme radi, keď dostávame darčeky, to v nás budí nadšenie a radosť, ale raduje sa aj ten, ktorý dáva dar. Ev. Ján napísal najkrajší verš v Biblii:

„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život.“

Takže Slovo hovorí, že Boh dal nám ten dar, prijatím toho daru robíme Boha radosným.

Keď anjel oslovil Jozefa, povedal mu: *„A porodí Syna a nazveš jeho meno Ježiš, lebo On zachráni svoj ľud od ich hriechov.“* Takže slovo *Spasiteľ* znamená Záchranca od každého zlorečenia a preto je šťastný každý človek, ktorému je Ježiš Spasiteľom a životom večným.

Dnes tak ľahko odsúdime tých, ktorí neprijali Jozefa a Máriu, a nemali miesta pre nich. No cez generácie táto otázka odznievala a nastoľuje sa i dnes:

Má niekto miesta pre Ježiša?

Ježiš dnes nepotrebuje tvoju izbu, ale miesto v tvojom srdci.

Preto mojím prianím je, aby každý človek prijal Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa a Vianoce sa stanú skutočnou radosťou v každom jednom srdci.

Veselé Vianoce!

Pavel Kačanský

Posolstvo kríža

„Lebo slovo kríža je tým, ktorí hynú, bláznovstvom; ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou“

(1. Korint'anom 1:18).

Správa o narodení Ježiša Krista je jedna z najkrajších správ, ktoré ľudia mohli počuť. Biblia hovorí, že keď sa narodil Ježiš v Betleheme, anjeli sa objavili na oblohe a zvestovali ľuďom dobrú zvesť o narodení kráľa. A dodnes je tomu tak, že keď sú Vianoce, celé kresťanstvo hovorí príbeh narodenia Ježiša. Podstata, prečo Ježiš prišiel na svet, nespočíva iba v tom, aby sme mali nadherný vianočný príbeh, ale aby sa stal dokonalou obeťou pre celý svet.

To, čo apoštoli najviac kázali, týkalo sa Ježišovej smrti na kríži. Pavel apoštol, ktorý bol učeník v zákone, povedal, že nechcel ľuďom hovoriť nejaké vznešené slová, ale najviac hovoril o Ježišovi Kristovi, a to ukrižovanom.

(pozri 1. Korint'anom 2:2)

Pre Pavla bolo veľmi dôležité, aby ľudia počuli posolstvo o kríži. Je to pre mnohých ľudí bláznovstvo, ale pre nás je tá správa mocou k spaseniu. Kresťanstvo bez kríža by bolo ďalším bezmocným náboženstvom. Pre nás je kríž

symbolom smrti a utrpenia, ale zároveň symbolom víťazstva a nového života.

Keď sa dnes pozrieme na kríž, môžeme vidieť, že on stále hovorí k dnešnému človekovi.

Chcem spomenúť tri lekcie, ktoré nás kríž učí:

1. Hriech je hrozný

Biblia hovorí, že kým bol Ježiš na kríži, bol opovrhnutý, strápený a ako taký, pred ktorým skrývajú svoju tvár. To sa zmieňuje o hriechu. Hriech je niečo, čo môže zobrať radosť, pokoj a priniesť smrť. Je ako rakovina. Boh veľmi miluje ľudí, a preto nenávidí tú rakovinu, ktorá ničí človeka.

2. Niet inej cesty

Niet iného spôsobu, ako sa vymaniť z hriechu, len skrze moc Ježiša. Keď by existovala iná

cesta, Ježiš by nemusel zomrieť. Avšak musel. Môžu ľudia skúšať rôzne techniky, ale jediná cesta je prísť k Ježišovi a poprosiť o pomoc. On zvíťazil nad hriechom a porazil smrť.

3. Vždy a pre každého jestvuje nádej

Dvaja lotri boli ukrižovaní v rovnaký deň, keď aj Pán Ježiš. Biblia uvádza, že jeden sa posmieval a druhý si uvedomil, že Ježiš tam zomiera nevinný. Uvedomil si, že on sám si zaslúži smrť a že o krátky čas bude musieť zastať pred Boha. V tej chvíli povedal Ježišovi: Pane, rozpomeň sa na mňa...

Ako odpoveď dostáva zasľúbenie o raji.

Vianoce nie sú iba o narodení Ježiša, ale sú o tom, že Boh vykonal všetko pre teba, aby si nezahynul, ale mal život večný.

Ján Lacko

Boh nás cez Jeho Slovo chce prebudiť, zmeniť, a preto je potrebné, aby sme posudzovali sami seba, s cieľom budovania sa vo viere.

ÚPRIMNOSŤ

čo to je?

Úprimnosť je veľmi vzácna. Mnohokrát sme neúprimní s určitým si cieľom: aby sme zachovali seba a toho, ktorý nás počúva. Neúprimnosť je iba zdanlivo užitočná, a to iba dočasne a nakrátko. Spôsobí mnoho straty a škody.

Slovo nám prehlasuje: „...úprimným sluší chvála“ (Žalm 33:1).

Úprimnosť je na začiatku horká a bolí, no jej výsledok je užitočný a spojený s pravdou, a teda má chválu od Boha. Boh miluje dve osobnosti: ochotu a úprimnosť. Obe pochádzajú zo srdca.

Boh hľadá do srdca. Úprimnosť pochádza z lásky. Úprimní sme k tomu, koho milujeme. Tiež hovorí Písmo: „...ochotného darcu miluje Boh.“
A úprimným sluší chvála.

Úprimnosť je ako medicínska operácia: mnoho bóľu, rán a krvi, no výsledok je opravené zdravie.

Opačné od úprimnosti je pokrytectvo. Boh miluje a chváli úprimnosť, ale nenávidí pokrytectvo. Pán Ježiš bol priamoreký k farizejom a zákonníkom: Vy pokrytci. Tiež povedal: Beda vám zákonníci a farizeovia - pokrytci. (pozri Mat. 23:14)

Vieme, že všetko je napísané na naše poučenie. Na základe kázaného Slova, možno čítaného, sme

dostali určitý si obraz o farizeoch a zákonníkoch - boli pokrytci.

A ako je to s nami? Slovo Božie je aj pre nás napísané. Keď otvoríme Bibliu, všimajme si, čo Slovo hovorí nám. Boh nás cez Jeho Slovo chce prebudiť, zmeniť, a preto je potrebné, aby sme posudzovali sami seba, s cieľom budovania sa vo viere. Pokrytectvo, ktoré sme pripísali farizeom, sa nás netýka?

Keď povieme: Som rád, že ťa vidím. Povedali sme pravdu?

Keď vyslovíme názor: Netýka sa ma. Naozaj sa nás to netýka?

Ja o tom nič neviem. Patrí medzi pravdivé vyhlásenia?

Keď je niekto úspešný, my povieme, že sme radi a mu gratulujeme. Či v našom srdci niet trochu horkosti alebo závisť? Tvárime sa byť skromní, a predsa, v nás tlie túžba po česti, aby si nás ľudia vážili.

Pán Ježiš je Kráľ, a predsa, vzal podobu sluhu. Pavol apoštol písal o svojej chvále, že sa bude chváliť krížom Kristovým alebo svojimi slabosťami. Poznávame, že nie je pravda to, čo

si my sami myslíme o sebe a ani to, čo si ľudia myslia o nás. Pravda je iba to, čo si myslí Boh a Jeho Slovo o nás.

Dávid hovorí:

Jedine je Slovo naším skúmateľom. Slovo pravdy. Pán Ježiš povedal: „Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí“ (Ján 8.32).

Cieľ je poznať pravdu. Škoda by bolo žiť v klamnej skutočnosti. On je Alfa i Omega. On bol prvý v našom živote, keď nás spasil a vyslobodil. On tiež bude i posledným, keď sa s Ním stretieme.

Reklamy v tomto svete ukazujú len tu lepšiu stranu. Pán je úprimný vo svojom Slove: budete nenávidení od všetkých ľudí - pre mňa; keď vás budú prenasledovať v jednom meste, utečte do iného. Tak vyznela Jeho reklama. Boh je pravdivý a úprimný. Peter dostal poznanie a povedal: „V pravde poznávam.“

Úprimnosť je drahocenná. Boh vidí jej cenu. Tiež chce, aby sme aj my poznali a mali túžbu po tom bohatstve.

Jeden z významných kráľov Izraela bol Dávid. Mal dlhý život, zomrel v starobe. Bol významný pre dve vlastnosti: bol úprimný a nikdy nebol modlárom. Vo svojom Žalme vyzdvihuje toto slovo: „...úprimným sluší chvála.“

Ján Mamojka

„Skús ma, silný Bože, a poznaj či je vo mne nejaká zlá cesta a ved' ma cestou večnosti. Bože, ved' ma cestou dokonalosti.“

Takmer každé dieťa, hoci nevedome, zažije skúsenosť prvých krokov. Pamätám sa na prvé kroky mojej o 9 rokov mladšej sestry. V rodine sme piati bratia a jedna, najmladšia sestra. Narodila sa v 1993. roku, možno sa viac-menej pamätáme, že to boli ekonomicky ťažké roky. V dome, kde sa našla viera v živého Boha, vždy bol dôvod pre radosť, úsmev a očakávanie pre nasledovný deň. A tak v tie ekonomicky ťažké roky Boh vyplnil radosťou náš dom, teda dcérou a sestrou, ktorá bola celej rodine ako hračka. U nás bolo zvykom, že sme si každý večer posadali do obývačky, kde sa naša najmladšia sestra hrala, smiala sa a vábila úsmev na naše tváre. Chytila by sa o všetko, čo by sa jej našlo na ceste, dvíhala by sa hore a padala dolu. Trvalo to niekoľko mesiacov, až jej svaly spevnili do tej miery, že keď sa zodvihla, zostala stať a urobila svoj prvý krok. Zneje nám to ako známy prípad, lebo takmer každý z nás to prežil, ibaže sme si toho v danom čase neboli vedomí. Takmer každé dieťa sa naučí kráčať, pretože sa dvíha po každom páde. Vždy, keď dieťa spadne a zdvihne sa, ono cvičí svoje svaly. To, že sa dieťa naučí chodiť, otvorí mu spektrum možností. Predstav si, čo všetko dokážeš, len pretože môžeš chodiť.

Pavel apoštol píše Korint'anom, že keď bol dieťa, myslel a konal ako dieťa, ale keď sa stal mužom, zanechal detské veci. Pavlov spôsob života spočíval v tom, že zabúdal na to, čo je za ním a vystieral sa za tým, čo je pred ním. Toto je spôsob života, aký je Bohom plánovaný aj pre nás, teda vystierať sa po veciach, ktoré sú pred nami a rásť vo viere. V druhom liste Korint'anom Pavel píše, že nechodíme videním, ale vierou. Fakt je, že pre vzrast viery musíme vierou chodiť. Ako je pre normálne fungovanie človeka v tele, alebo fyzického života, nevyhnutné chodiť, tak je pre normálne duchovné fungovanie, nevyhnutné

KROKY VIERY

„Keď som bol dieťa, vravel som ako dieťa, myslel som ako dieťa, rozumoval som ako dieťa. Ale keď som sa stal mužom, zanechal som detské veci“ (1. Korintským 13:11).

chodiť vierou. Ako ťa fyzické nohy odnesú tam, kde potrebuješ, aby si mal normálny fyzický život, tak ťa viera odnesie na miesta, ktoré potrebuješ, aby si mal normálny duchovný život. Potom, v 2. Korint'anom 5:9 píše, že sa všemožne snažíme, aby sme sa Jemu ľúbili. V liste Židom Pavel píše, že bez viery nie je možné ľúbiť sa Bohu. Boh nás miluje bez ohľadu, či veríme alebo nie, ale sa mu nepáči, keď vieru nemáme. Nepáči sa mu preto, lebo keď Mu neveríme, Jeho moc je v našom živote obmedzená a vtedy to kladie každý Jeho sľub, požehnanie a všetko, čo má naplánované pre nás, pod otáznik.

Počul som zaujímavé obrazné vysvetlenie, že Biblia je niečo, ako veľký les, do ktorého keď

plánovanej cesty, aby sa pozrel na niečo neobyčajné. Vtedy ho Boh oslovil, aby si vyzul svoju obuv. Keď sa rozhodneš, že chceš chodiť vierou a nie videním, nechaj svoje skúsenosti a overené cesty, ktoré si videl na vlastné oči, „vyzuj“ to a počúvaj Božie slovo, ktoré rodí vieru. Jasné ako poludnie je to, že Mojžiš nebol pastier z púšte, ktorý nemal poňatia čo je Egypt. A aký veľký je Izrael? Preto Mojžiš odpovedá Bohu: Kto som ja? Alebo, ako je to urobím? S čím ich ja vyvediem? Kto mňa tam bude počúvať? Pri tom mám problém s výslovnosťou. Nedokážem to, je to omnoho väčšie ako ja. Pošli niekoho iného. Boh mu na to odpovedá: Ja budem s tebou. Mojžiš dostal od Boha slovo, že On bude s ním. Veriť tomu slovu stačilo, aby sa Mojžiš mohol vnoriť do procesu vyslobodenia viac ako milión ľudí z otroctva. Pán Ježiš v Lukášovi 6:27 hovorí tým, ktorí počujú. Či medzi zástupom, ktorým Ježiš hovoril, bolo veľa hluchých, tak musel zdôrazniť, že hovorí tým, ktorí počujú? Nie, ale hovoril všetkým, ktorí veria Jeho slovu. Tým, ktorí aj napriek tomu, že skúsenosť vraví, že by som nepriateľov mal nenávidieť, preklínať, potupovať, veria Božiemu slovu a milujú nepriateľov, dobrorečia, a modlia sa za nich. Tým, ktorí veria, že v mene Ježiš je moc vyhnúť legión démonov, každú nemoc a uhnúť sa každej úskočnosti a taktiky diablovej. Pretože viera sa rodí z počutia a potvrdzuje skutkami. Ako to Jakob v 2. kapitole napísal, že viera bez skutkov je mŕtva a taká viera nemôže spasiť.

Možno si bol, alebo sa nachádzaš, alebo budeš v situácii, v ktorej jediným riešením je Slovo Božie. Ak si nevieš dať rady, opýtaj sa Boha. Tak ako Peter, keď bol s ostatnými učeníkmi v loďke na rozbúrenom mori a povedal: Pane, ak si to Ty, povedz mi, aby som išiel k tebe. Ježiš ti istotne odpovie ako Petrovi: „Pod“.

Martin Širka ml.

hlbšie ideš, viac si stratený. Povedal by som na to, že je to klasický satanov klam. Skôr to bude, že les je náš život a Biblia je kompas, ktorý nám dá smer ako sa dostať na správnu cestu. Ako? Tak, že z počutia sa rodí viera, a viera zotiera hranice pre Božiu moc.

Boh povolal Mojžiša, aby vyslobodil Izrael z Egyptu. Čítame o tom v 3. Mojžišovej v 3. kapitole. Som si istý, že Mojžiš aj predtým videl ker v plameni. Aj tentokrát, keď ho videl, nevenoval mu mnoho pozornosti, až zatiaľ kým nespozoroval, že tento ker už mal dávno zhorieť, ale napriek tomu ešte stále horí. Keď ti Boh dáva neobyčajnú situáciu do života, nepokračuj vo svojich plánoch. Choď sa pozrieť, čo ti Boh chce povedať. Boh neoslovil Mojžiša, až pokým Mojžiš nevybočil zo svojej

*Čítajme Slovo Božie
a rozprávajme sa
s Pánom každý deň.*

*Pán klope na dvere
srdca, ktoré my
otvárame.*

*Keď niekoho
milujeme, čakáme
stretnutie.*

Ochranca

Bratia, sestry a milí priatelia,

rada by som si s Vami zdelila svedectvo, ktoré ešte stále prežívam. Prednedávnom som navštívila gynekologickú ambulanciu, keď som zistila, že mám vírus, ktorý vyvoláva rakovinu. Moji rodičia a tiež najstarší brat zomreli od rakoviny, sestra bola operovaná od rovnakej nákazlivej choroby, a preto, znepokojilo ma to. Na ďalších vyšetreniach sa odhalilo, že krvný obraz je veľmi zlý. Iba málo chýbalo, aby sa vírus zaktivoval. Modlila som sa Pánovi a prestala som užívať škodlivú stravu a zvýšila vitamíny a stravu pre spevnenie organizmu.

Verím, že Pán počuje naše modlitby a uzdraví moje telo. Jemu patrí sláva! Tu sa však boj len začína.

Boli sme uprostred sezónnych prác, ktoré sme

s pomocou Božou zakončili, a už bolo potrebné iba upratať dvor. Manžel mal ešte prácu na poli a teda ja som navrhla, že zostanem doma a zakončím upratať. Keď som vyšla na rebrík, pošmykol sa mi a spadla som na tvrdý betón. Rebrík je železný a ťažký. Jedna noha sa mi ocitla po ním a telom som spadla naň. Udrela som si celú ľavú stranu tela, hlavu a roztrala bradu. Následok bol otras mozgu.

Vďaka Bohu, o krátku chvíľu som sa mohla postaviť na nohy a zatelefonovať manželovi. Kým som ho čakala, prevzvonila som sestre Evke, a vďačná som, že ihneď prišla. V ten deň, keď som spadla, zobudila som sa okolo pol piatej ráno. Pán mi položil na srdce modliť sa za bratov, sestry, kazateľov, za slabých vo viere a za seba. Keď som sa pomodlila, vzdávala som Pánovi vďaka, pre všetko čo vykonal a koná.

V noci, ktorá nasledovala po mojom páde, som trpela

bolesti a teda som nemohla spať. Prihovárala som sa Pánovi a moja myseľ bola upriamená na tých, ktorí spravili zmluvu s Pánom Ježišom vodným krstom a ešte neboli naplnení Duchom Svätým.

Tiež som uvažovala nad Božou ochranou pri mojom páde, a že ma v krátkom čase vytrhol z dvoch nebezpečenstiev. Diabol zúri na tých, ktorí sa modlia a sú v Pánovi. Chce zničiť tých, ktorí majú bremeno. Pán je mocnejší a ochráni si svojich verných. Ďakujem Mu, že ma v nočnom čase zobúdzá modliť sa.

Bratia, sestry nesme bremená jedni druhých, milujme sa a odpúšťajme si ako aj nám Pán odpustil. Raz dávno jeden kazateľ povedal o človekovi, ktorý odporoval Biblii: Biblia je ako kvet, na ktorý príde včela a vytvorí med, kým pavúk zoberie jed. Často sme ako ten pavúk. Všetci sme Pánovi. Kto by sa najmenšieho dotýkal, zorničky Jeho oka sa dotýka.

Naprávajme si životy, očisťujme srdcia, myseľ a považujme bratov a sestry hodných obete Pána Ježiša. Žehnajme si navzájom a sami budeme požehnaní.

Čítajme Slovo Božie a rozprávajme sa s Pánom každý deň. Pán klope na dvere srdca, ktoré my otvárame. Keď niekoho milujeme, čakáme stretnutie. Podobne to cíťme s Pánom. Buďme v Jeho blízkosti a trávm spolu čas. Ak sa nemodlíme ako skorej a nečítame Slovo, či to neznamená, že ochladla láska, o ktorej sa zmieňuje aj Slovo? Milujme Ho celým srdcom, dušou a myseľou. Ak si neurobil pokánie, neodkladaj, lebo nevieme či práve tento deň nie je našim posledným dňom.

Božie požehnanie všetkým Vám.

Lýdia Koláriková

Milé čítanie pre ženy

Mária

matka Ježišova

Požehnaná medzi ženami

V tom obyčajnom dome, v obyčajnej chvíli prišiel posol. Prišlo povolanie. Prišlo povolanie na radosť! Povolanie, aby sa nebála.

On nehovorí, „Musíš, mala by si, ty urob.“ On hovorí: „Neboj sa.“ Toto, čo ti ja prinášam, prinesie ti radosť. To je Jeho pozdrav až dodnes. Pozdrav, ktorý otvára novú prítomnosť, plán, sen.

Pozdrav, ktorý povoláva z obyčajného života do výnimočného života s Ním. To je chvíľa, keď sám Spasiteľ

prichádza do našich životov. A keď sa spýtame ako je to možné? Duch Svätý je odpoveď. Až dodnes. A to, čo sa z Neho narodí, je sväté. A keď vykročíme v poslušnosti, náš život je svätý, keď sa stávame „služobnicami“. Riskovať „Jozefov“ a „hanbu“ z názorov za tajomnosť Božieho povolania.

Čo hovorí o sebe? Som výnimočná? Som svätá? Som veľká? Nie. Hovorí: som služobnica.

Nie pre našu výnimočnosť, iba poslušnosť. Analyzujúc z ľudskej perspektívy, požehnaná medzi ženami a hrozí jej hanba? Radovať sa, kým vlastné plány sa rozplývajú? Radovať sa v prerušení vlastného života? Akú pokoru a poslušnosť preukázala Mária. Preto požehnanie Božie sa nikdy nemôže merať rebríkom ľudských hodnôt. Odovzdala sa. Vydaná na cestu v tehotenstve. Vieme si to predstaviť? Väčšina tehotných si vtedy užíva pohodlie, pomoc blízkych, chvíle pokojné na gauči s nejakým jedlom. Nie aj Mária. Mária ide na cestu splnených proroctiev. Ide na cestu, ktorá jej umožní, aby ju blahoslavili všetky pokolenia. Na tej ceste povolania mala pôrod, keď nemala pohodlnú nemocnicu. Jozefove ruky znamenali jej viditeľnú istotu. Nenavštívili ju blízki s darmi, kyticou a bozkami rozplývania sa. Navštívili ich pastieri a múdri. Ľudia oslovení Bohom. Samé nebo pozorovalo akým spôsobom prichádza Spasiteľ sveta v dieťati. A je veľká možnosť, že Mária Ho pobožkala. Samé bohatstvo neba mala v blízkosti svojich pier. V tom je jej radosť a požehnanie, ktoré nezažila ani jedna

tehotná. Nie pohodlie, ale odhodlanosť viery. Poslušnosťou umožnila, aby sa splnilo proroctvo, že Boh Mu dá trón Dávida. Odhodlanosťou umožnila splnenie, že bude kraľovať navždy a Jeho kráľovstvu nebude konca. Aby sa splnilo Simeonovi zasľúbenie, že neumrie, kým neuvidí Mesiáša.

Aby sa splnilo slovo, že Ho budú volať „Nazarejský“. Aby mohol rásť a mocieť. Poslušnosť v obyčajnej chvíli umožnilo Márii byť časťou božského spasiteľného plánu. Aby sa naplnilo proroctvo, že vyslobodí zajatých. Aby sa splnilo, že bude zdrtený. Narodený Spasiteľ celého sveta. Svojou poslušnosťou urobila krok k tomu, aby nielen ona, ale aby sa už nikto nemusel báť. Ona svoju časť v mozaike plánu patrične urobila. A čo hovorí o sebe? Som výnimočná? Som svätá? Som veľká? Nie. Hovorí: som služobnica. Keď konáme v poslušnosti, sme služobnicami. A konáme pre Toho, ktorý jediný je výnimočný, svätý a veľký. Pán Ježiš!

Anna Pintírová

foto: Filip Maretić

Vianoce

rodinný sviatok

Funkčná rodina je tá, kde je jej stredobodom Pán Ježiš Kristus a kde ho všetci obyvatelia slávia, milujú a plnia jeho vôľu.

Vianoce sú sviatkami rodiny. Zvyčajne každý člen rodiny ich očakáva s radosťou a potom rád spomína na stretnutie pri štedrovečernom stole, či na darčeky, ktorými sa všetci navzájom obdarúvajú, alebo na návštevy blízkych ľudí, ktoré sú počas Vianoc srdečnejšie než v iné dni.

Iste sme si už všimli, že Vianoce dokážu naplniť človeka zvláštnou radosťou, akú nezažívame pri iných príležitostiach. Deti sa tešia vianočným sviatkom pre zvláštnu atmosféru, ktorú vo svojich domácnostiach vytvárajú rodičia a starí rodičia pečením koláčov, chystaním darčiekov alebo zvláštnou sviatočnou výzdobou domova. No my, dospelí, kresťania vieme, že nie preto sa radosťou zachievajú naše srdcia.

Naša radosť a slávnostný pocit spočíva v tom, že Boh cez Vianoce urobil najšťastnejší a najštedrejší skutok – poslal na svet Syna, aby nás priviedol naspäť k sebe. Preto, nech nám v týchto dňoch zaznievajú slová: „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze Neho svet spasil“ (Ján 3:16,17).

V tomto vianočnom období si máme hlbšie uvedomiť, akým spôsobom sa Boh rozhodol uskutočniť svoje

spasiteľné dielo. Bolo to prostredníctvom rodiny. Boží Syn – Pán Ježiš Kristus, Spasiteľ sveta sa narodil v rodine: „A keď o tom premýšľal, hľa ukázal sa mu anjel Pánov vo sne a povedal: Jozefe, synu Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo je v nej počaté, je zo Svätého Ducha; a porodí syna, a nazveš jeho meno Ježiš, lebo on zachráni svoj ľud od ich hriechov“ (Matúš 1:20,21).

Prišiel na svet, nie ako cudzia, vznešená bytosť, ale ako malé dieťa do tejto skromnej rodiny. Táto bohabojná rodinka sa vzorne starala o toto sväté dieťa. Práve touto rodinou Boh započal dielo vykúpenia ľudí a v tomto diele pokračuje aj naďalej prostredníctvom rodiny. Aby to mohol uskutočniť, aj naše súčasné rodiny musia byť také, ako tá nazaretská, v strede ktorej bol Ježiš. Ak v rodinách bude stredobodom Pán Ježiš, tiež budú opravdivými nástrojmi, ktoré Boh použije na záchranu ľudí.

V dejinách boli obdobia, keď cirkev nemala spoločenské prostriedky ako sú školy, charity či nejaké organizácie, ale mala dobré rodiny, ktoré udržiavali a odovzdávali kresťanský život. Aj dnes je tomu tak, napriek tomu, že tieto všetky ustanovizne máme.

Pevné rodinné zázemie je to, kde sa pestujú tie pravé kresťanské hodnoty a kvalitní kresťania,

pevne založení na Pánovi. Boh môže potom takú rodinu použiť na šírenie Jeho Kráľovstva, na privádzanie stratených ku Kristovi. Sú to rodiny, ktoré žijú duchom evanjelia a v ktorých ústrednou postavou je Ježiš Kristus.

Ako je to v našich rodinách?

Ak ústrednou osobou v našej rodine je Pán Ježiš Kristus, vtedy je naše srdce hotové plniť Jeho prikázanie: „Milovať budeš svojho blížneho, ako samého seba!“ Urobme toto prikázanie živým a reálnym aj v tomto období Vianoc, za naším štedrovečerným stolom. Povolajme svoju rodinu k večeri, radostne sa zviťajme so všetkými jej príslušníkmi, prejavme k nim úctu a povďačnosť malým darčekom alebo dákou inou pozornosťou. Buďme k sebe milí a prívetiví. Udeľme si navzájom nejaké komplimenty a dobré prania. Milujme sa a tak naplníme zákon Kristov. Možno je toto jediná chvíľa v roku, kedy sa môžeme takto úprimne porozprávať a zdôveriť sa jedni druhým.

Snažme sa udržiavať tie pozitívne emócie v kruhu našej rodiny a naplno prejavit' ovocie Ducha: pokoj, radosť, láskavosť, dobrotivosť, spokojnosť, prívetivosť, dobroprajnosť...

No musíme pripustiť aj takú možnosť, že niektorí členovia rodiny k vianočnému stolu so sebou prinesú aj svoje frustrácie, nespokojnosť, zranené city, žiaľ a iné problémy. Zistené je, že práve v takých obdobiach ako sú tieto a iné sviatky, ucitlivých osôb zvyknú vyplávať na povrch takéto negatívne pocity. Pri niektorých citlivých povahách niekedy sa prejaví aj depresia.

Keď takýto rozrušený člen rodiny podľahne citom, začne si sťažovať alebo sa rozžiali, ostatná rodina je tu, aby mu pomohla. Jej úlohou je nie ho usvedčovať v nedôležitost' jeho problému, alebo ho umenšovať. Treba ho pokojne vypočuť. Treba byť trpezlivým a chápacím, a jednať múdre. Lebo v tejto chvíli sa tomu dotýčenému zdá jeho problém, nespokojnosť alebo žiaľ byť najväčším a najdôležitejším. A keď ho

vypočujeme, pochopíme a potešíme, istotne sa upokojí.

A ak niekto z rodiny vyjadri zlé pocity, alebo niekomu niečo vyčíta, treba aj vtedy jednať rozvážne. Ostatní by nesmeli pokračovať v takom tóne hlasu, v takom negatívnom rozpoložení. Netreba dovoliť, aby sa rozvírili zlé emócie, aby nedošlo k hádke. Treba zostať k ľuďmi, treba mať porozumenie k takej osobe, lebo iste, nie bez príčiny sa takto cíti. Samozrejme, vždy je vítaná spoločná modlitba, kedy sa všetci spoločne môžu obrátiť na Vládcu pokoja. Vtedy sa takáto situácia upokojí, a rodina môže ďalej vláske a pokojne pokračovať v slávnostnej večeri.

Vždy je lepšie problém vyriešiť, hoci aj nepríjemným spôsobom, ako ho vždy podsúvať pod koberec. Aby v rodine nevyrástol koreň horkosti.

V zdravej rodine, kde prebýva Pán Ježiš, každý môže slobodne vyjadriť svoje pocity, už či sú to pozitívne alebo negatívne, bez toho, aby ho jeho rodina odsúdila. Takáto, zdravá rodina prijme každého svojho príslušníka takého, aký je. Každý člen rodiny by mal vedieť, že je milovaný bezpodmienečnou láskou. To v ňom vyvolá pocit slobody, pokoja a na lásku bude tiež odpovedať láskou.

Dôležité je, aby naša rodina bola funkčná rodina. Nie dokonalá. Ani jedna rodina to nie je a ani nemôže byť. Neobťažujme sa tým, že naša rodina nie je dokonalá. Ale máme dokonalého Pána, v ktorom sme dokonalí. Funkčná rodina je tá, kde je jej stredobodom Pán Ježiš Kristus a kde ho všetci obyvatelia slávia, milujú a plnia jeho vôľu. Slávia aj jeho narodenie a jeho smrť na kríži za hriechy celého sveta. A o tom spasení potom zvestujú tým, ktorí ho potrebujú.

Funkčnosť stabilnej kresťanskej rodiny spočíva v tom, že je zdravá, silná a spasená, a je schopná uzdravovať, posilňovať a privádzať k Spasiteľovi aj okolitú spoločnosť, v ktorej žije.

Anna Andrášiková

Hviezda, *ktorá nehasne*

Svet, v ktorom žijeme, má svoje hviezdy. Môže sa to týkať hudby, športu, politiky, kultúry a pod. Vyzdvihovaní dočasne, kým ich fanúšikovia neopustia. Potom ich svetlo zhasína. Ľudia ich obdivujú, napodobňujú, snažia sa svoju prázdnotu nimi vyplniť a často ich zbožňujú. Celý proces sa neraz skončí sklamaním a rozčarovaním.

Apoštol Júda vo svojej epištole hovorí o bludných hviezdach, ktoré rýchlo zhasnú a stávajú sa mrákavou na večné veky.

Hviezdy na oblohe majú neslýchanú krásu, ktorá sa jagá a v nás budí obdiv. V tomto predvianočnom období sú ulice plné výzdob, podobajúce sa hviezdám a na niečo poukazujú.

Abrahám v Starej zmluve dostal zasľúbenie, že jeho potomstvo bude ako hviezd na nebi. On sa držal zasľúbenia, možno pozoroval hviezdy a vierou sa chopil sľubu o potomstve. Jagavé hviezdy, medzi ktorými sú aj tie s menším svetlom. Ktorá je tá hviezda z Jakoba? - kládol otázku. To musí byť zvláštna, jasná a so silným svetlom. Tú očakávajú národy.

Starý Simeon očakával, stretával sa s významnými ľuďmi, ale nikto nemohol vzbudiť pocit, ktorý mal, keď zobral dieťa na svoje ruky. Zjasal a povedal: „Teraz

môžem odísť. Toto som čakal, toto je hviezda na zjavenie národom a slávu Izraela.“

Aj mudrci videli hviezdu, ba dokonca i sami boli „hviezdy“ tej doby. Predsa sa prišli opýtať kráľa Herodesa, kde je ten narodený kráľ, ku ktorému ich viedla hviezda. (pozri Matúš 2:18) A vidiac hviezdu, preveľmi sa zaradovali. Akoby nie! Táto hviezda mala zvláštny lesk a toto nemlúvňatko prevýšilo všetky hviezdy tedajšieho sveta.

Svet je sýty hviezd, ktoré nežiaria opravdivým svetlom. Túži vidieť tú pravú jasnú hviezdu. Až dodnes ľudia zdobia domy a ulice svetielkami znázorňujúc hviezdy. Žiadna sa však nevyrovná opravdivej a silnej hviezde.

V knihe Zjavenie sa o Ježišovi hovorí, že je „jasná ranná hviezda“. Hviezda, ktorá ukáže správnu cestu a nedá zablúdiť. Chce ťa viesť. Je ranná, prvá a jedinečná. Tú obdivujeme a nasledujeme.

Je to Pán Ježiš, ktorý prišiel na svet ako Kráľ, pre teba a pre mňa. Svieta nám na ceste domov.

Pavel Mamojka

Ježiš prišiel

a znovu príde

Vianočné obdobie. Obdobie, ktoré sa začína už od dňa povďačnosti, trvá až po sviatok Vianoc. Obdobie, v ktorom sa chystáme na ten vianočný deň. Deň, v ktorom prišiel náš Pán. Naše domy sú čisté a vyzdobené. Naše manželky napiekli koláče. Ešte ak biela prikrývka snehu zabieli naše ulice v tomto období, sú to dokonalé Vianoce.

V noci, keď sa Ježiš narodil nebolo všetko až také dokonalé. Narodil sa v maštali, uložený v jasliach. Nehýril o tom celý svet. A predsa, prišiel pre celý svet, dať nádej a zmysel života. Príchod a narodenie Pána Ježiša nebolo v tom období ničím špeciálnym, a predsa, bolo nevyhnutné pre naše spasenie. Prišiel ako dieťa, žil ako človek a bol Boží Syn. Všetko kvôli nám, pre nás. Láska Ho viedla na zem, aby zobral na seba hriechy celého sveta. A to je zmysel Vianoc.

Aj dnes žijeme v období, ktoré je podobné tomu vianočnému. Je to obdobie milosti. Sme v očakavaní a chystáme sa pre ten deň. Dom nášho vnútra je čistý a vyzdobený. Naše ovocie Ducha prinášame každý deň. Čakáme príchod Ježiša. On prišiel a znovu príde. Vtedy prišiel ako dieťa, teraz príde ako Kráľ. Vtedy prišiel v pokore, teraz príde v sláve. Vtedy Ho len málo ľudí stretlo, teraz Ho uvidí každé oko. On znovu prichádza a ľuďom sa ani v tomto období nezdá ten deň ničím špeciálnym. Keď príde, budú dve skupiny ľudí, jedni sa budú radowať a druhí sa budú báť. Jedna skupina Ho prijala za svojho Pána a Spasiteľa a druhá Ho odmietla. Do ktorej skupiny patríš? Ešte dnes sa môže narodiť v tvojom srdci. Nie ako dieťa, ale ako Kráľ. Vtedy pochopíš opravdivý zmysel Vianoc. Ježiš prišiel a znovu príde. Čakáš Ho?

Dávid Mamojka

Nehľadaj nádej

na miestach, kde jej niet

Drahí tínedžeri, mnohí viete, že pochádzam z veriacej rodiny. Vyrástol som v zhromaždení, od malých nôh som bol poučaný Slovom Božím a počúval som kázne. Od malička som bol učení, že jestvuje Boh a že všetko je v Jeho rukách. Naučil som sa, že pre Neho neexistuje nemožné.

Vo veku, v ktorom sa nachádzate, možno vyrastáte v rovnakých podmienkach ako ja. Na nejaký spôsob vás možno občas láka svet – to, čo on ponúka, lebo ste ho nikdy neskúsili. Možno sa vám zdá, že v ňom je určitý druh „slobody“.

Učme sa z chýb druhých ľudí. Ved' zo všetkých národov a kultúr ľudia prichádzajú k poznaniu, že v živote ich nič nevyplňalo na žiadny spôsob. Spoznali, že žijú iba „od dnes do zajtra“ a že ich nič opravdive nevyplní. Nikdy sa nestretli s tou opravdivou láskou a v podstate sú vnútri prázdni a nespokojní.

V Biblii máme veľmi dobré podobnenstvo o marnotratnom synovi, ktorý vám je dobre známy. Je to v evanjeliu podľa Sv. Lukáša 15:11-32. Ako už vieme, mladší syn sa rozhodol okúsiť svet, zazdalo sa mu, že je viac šťastia vo svete ako v dome svojho otca. Odišiel, premrhal všetko, čo mal a spadol na oveľa nižšiu úroveň. Falošní priatelia ho opustili, ako aj všetko to, na čo sa spoliehal. Zistil, že bol hlúpy, keď sa rozhodol opustiť svojho otca.

Vďaka Božej milosti a láske, že ma pritiahol k sebe a otvoril mi oči tak, aby som nemusel prechádzať cez veci, ako márnratný syn. Vložil mi do srdca žiadosť okúsiť tie veci, o ktorých som počúval celý život v zbore.

Vedel som, že jestvuje niečo, čo sa volá Svätý Duch, že je to Boží Duch, ktorý je v nás a cez ktorého sme spojení s Bohom. Avšak poznal som iba teóriu.

Keď som pocítil Božiu lásku a dobrotu, Jeho prítomnosť,

foto: Filip Maretić

predo mnou stal a stojí svet plný možností, plný šťastia, nádeje a všetkých dobrých vecí, o ktorých ľudia vo svete iba snívajú. Rozhodol som sa odovzdať svoj život úplne Bohu. Keď som zažil Božiu dobrotu, bolo to viac, než hociktorá vypočutá kázeň. Ľudské slová nemôžu to opísať. To má Boh pre každého jedného, kto je ochotný odovzdať svoj život Jemu.

Ľudia vo svete sa vám možno zdajú na prvý pohľad byť šťastní, ale ich šťastie je dočasné. Nemajú nádej a všetko, čo robia v živote, robia pretože sa snažia tú prázdnotu v sebe vyplniť na všetky spôsoby. Ich život nemá zmysel. Skúste sa porozprávať s kamarátmi, opýtajte sa ich čo je zmyslom ich života a prečo žijú. Veľa z nich možno povie: „Najdôležitejšie v živote je byť šťastný.“ A presne to šťastie je možné nájsť iba u Boha.

Moja rada je, aby ste robili v živote správne rozhodnutia. Jedno nesprávne rozhodnutie vám môže vziať všetko. Najlepšie rozhodnutie, ktoré môžete doniesť vo svojom živote, je nasledovať Ježiša.

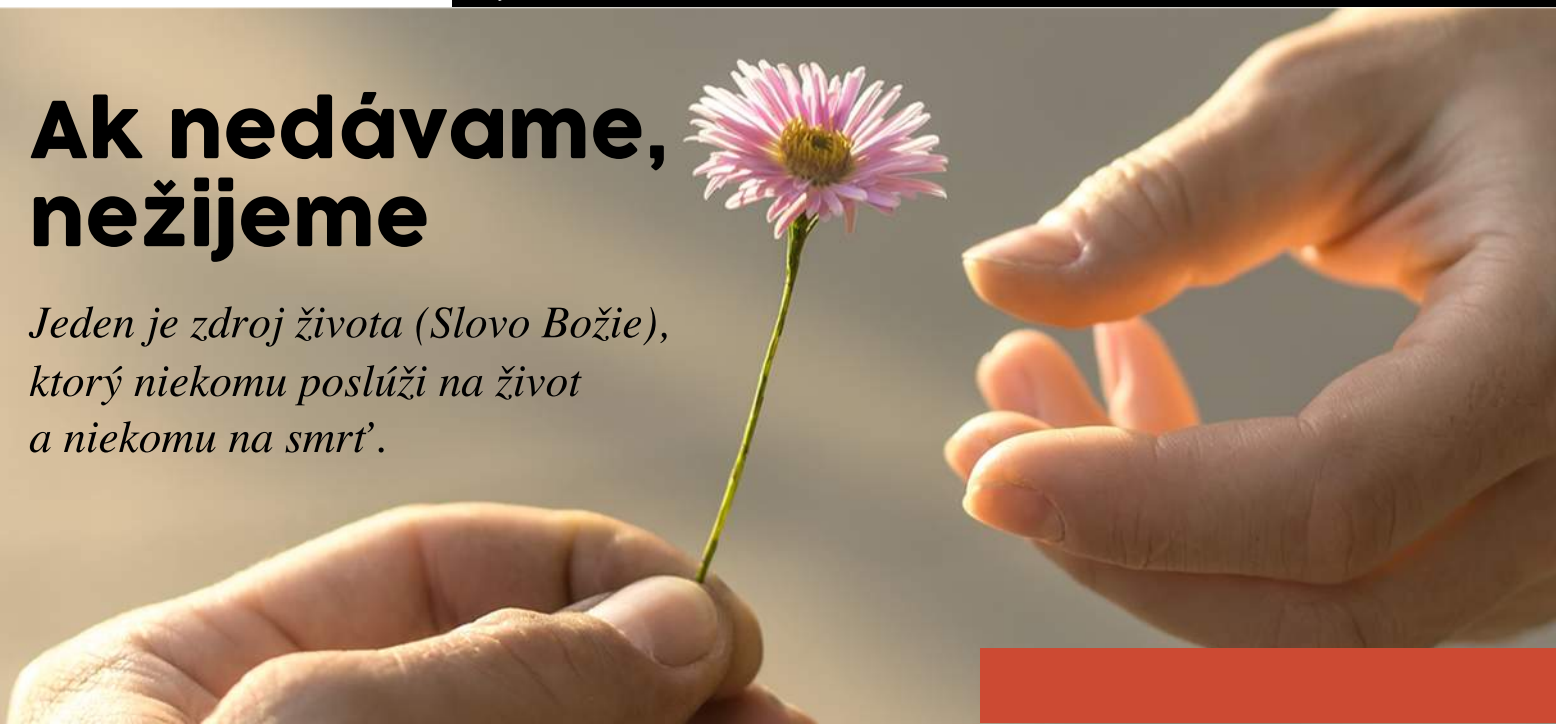
Verím, že budete donášať správne rozhodnutia v nastávajúcom čase.

Dejan Lakatoš

Ak nedávame, nežijeme

*Jeden je zdroj života (Slovo Božie),
ktorý niekomu posluži na život
a niekomu na smrť.*

Pán Ježiš Kristus často pobudol pri Galilejskom mori. Je zaujímavé, že tak vtedy, ako dnes, Galilejské more je veľmi významné v Izraeli. Žije v ňom 27 druhov rýb, v okolí lieta množstvo rôznych vtákov, voda zavlažuje polia, na ktorých sa pestujú banány a datle.

Je ešte jedno more v Izraeli- Mŕtve more. Svojimi vlastnosťami veľmi odlišné od Galilejského mora. Nemá v sebe život: žiadna ryba, žiadna bylina, dokonca časťami jedovaté a horké. Je zaujímavé, že vodu dostávajú z toho istého prameňa, teda rieky Jordán. Ako je možné, že rovnaký prameň vytvoril dve rozličné vody? Živé a mŕtve more.

Sú najnižšie položenou vodnou plochou na zemskom povrchu. Mŕtve more je o niečo nižšie ako Galilejské. Rozdiel je iba v jednej veci: Rieka Jordán sa začína niekde na vrchoch Libanonu a steká sa do Galilejského mora. Potom odtiaľ odteká ďalej, teda pokračuje, a zásobuje Mŕtve more čerstvou vodou. Keďže obsahuje veľké množstvo soli a plynov, čerstvá voda sa v ňom mení na mŕtvu.

V čom spočíva rozdiel? Jeden prameň a dve rozličné vody. Galilejské more je plné života, zavlažuje okolité polia a považované je za jeden z najväčších zdrojov pitnej vody v celom Izraeli. Rozdiel spočíva v tom, že Galilejské more odteká ďalej a zalieva polia a tiež tečie do iných častí Izraela. Môžeme povedať, že Galilejské more dáva. Mŕtve more sa stalo

mŕtvym, pretože stojí a nedáva. Neodteká ďalej.

Pri Mŕtvom mori sa otvárajú veľké priepasti v zemi. Je mnohokrát nebezpečné, keď sa to stane a môžu spôsobiť veľké škody. Rozdiel teda spočíva v dávaní. Galilejské more dáva a Mŕtve more nedáva. Rovnaký prameň ich sýti, a predsa, v jednom je život a v druhom smrť.

Je to tak i s ľuďmi. Jeden je zdroj života (Slovo Božie), ktorý niekomu posluži na život a niekomu na smrť. Boh posielala svoje Slovo a ono je niekomu na život a niekomu na smrť. Ak to Slovo, ktoré príde do tvojho života, rozdávaš ďalej a napájaš ním iných, ten zdroj života ťa urobí živým. Ak však nepodávaš to ďalej, otázka je, či je v tebe ozajstne ten život, alebo sa iba sýtiš niečím dobrým, ktoré nepodáš ďalej.

Dávno Hospodin vyzval národ izraelský, aby si vyvolili, či chcú život, alebo smrť. Ten istý zdroj nás sýti. Možno by si povedal, že sa nachádzaš veľmi nízko vo svojom živote a nedokážeš niekoho „občerstviť“. To nevádi. Galilejské more je veľmi nízko a predsa dáva.

V tebe je dnes Galilejské, alebo Mŕtve more. Môžeš sa stať občerstvením pre niekoho, a nemusíš. Môžu v tebe žiť rôzne druhy „rýb“, ako sú radosť, pokoj, láska, dobrota, trpezlivosť, a nemusia.

Ty si volíš. Vyvolil si si?

Dan Tomášik

Úryvok z knihy “Stvoreni za više”

Autor: Brian Kinsey

Dospelosť

Musíš rásť k dospelosti v Kristovi

Brian Kinsey sa narodil a vyrastal v Lake Charles, Louisiana, a vstúpil do služby evanjelistu, keď mal osemnásť rokov. Desať rokov usilovne sledoval to pozvanie, ako sa stal pastorom v Provence, Louisiana, a počas tej doby absolvoval a získal titul bakalára v teológii.

Brian Kinsey so svojou manželkou Lanette od roku 2000 slúži ako pastor v prvej letničnej cirkvi v Pensacole na Floride.

On je prominentný rečník na mnohých kresťanských konferenciách po celom svete. Je pevne odhodlaný k rozvoju ďalších služieb a poskytovaniu školenia o vedení. Je veľmi nadaný učiteľ a mentor.

Druhá oblasť, v ktorej musíš rásť, aby si zakúsil Božiu priazeň, je dospelosť. Aby si dospieval, musíš ísť smerom k plnej zrelosti v Kristovi. Dospievanie môže mať dva významy. Prvým z nich je fyzická výška, keď niekto stojí vzpriamene. Keď sa toto uplatní na Ježiša, to je bezpochybné jedným z významov tohto termínu. Chlapec Ježiš vyrástol v človeka Ježiša – vyrástol. Dospievanie má ešte jeden význam, ktorý sa uplatňuje. Dospievanie tiež znamená stav alebo pozícia niekoho, získaná ako výsledok rastu (nie nutne fyzický rast) alebo úspechu. Synonymá pre slovo dospelosť sú povest', meno, charakter alebo pozícia. Bezpochybné, Ježiš tiež dospieval aj týmto spôsobom. Získal povest', keď rástla v múdrosti. Ty tiež budeš dospievať, keď budeš smerovať ku svojmu plnému potenciálu. To je dôležitý aspekt božskej priazne.

Pri vzájomnom sa budovaní, vyrastá sa do plnej zrelosti v Kristovi, nemajúc v ničom nedostatku. Potom môžeme ľahšie odolávať pokušeniu a tlakom tohto sveta. Prichádzame k tomu, že skutočne žijeme ako Ježiš. Apoštol Pavol povedal niečo veľmi podobné v 2. Pet. 1: 3-8. Pozrite sa na pokrok v týchto veršoch, a všimni si prvý riadok:

„jako máme všetko jeho božskej moci, darovanej k životu a k pobožnosti, pravou známosťou toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a hrdinskou cnosťou, čím sú nám darované prevelké a predrahé zasľúbenia, aby ste sa tým stali účastnými božskej prírody uniknúc porušeniu, ktoré je na svete v zlej žiadosti. A tak práve preto vynaložte na to všetku snahu a poskytujte vo svojej viere chrabrú ctnosť a v ctnosti známosť a v známosti zdržanlivosť a v zdržanlivosti trpezlivosť a v trpezlivosti

pobožnosť a v pobožnosti milovanie bratstva a v milovaní bratstva lásku. Lebo keď to máte a množí sa vám to, nestavia vás to zaháľčivých ani neužitočných do známosti nášho Pána Ježiša Krista.”

Po prvé, vidíme stratégiu prijímania duchovnej authority - už máš všetko, čo potrebuješ, pre vzrast! Peter tiež hovorí o božskej priazni poukazujúc na to, že keď pridáme cnosti do nášho života, ideme z jedného miesta vzrastu na iné čoraz dynamickejšie. V dôsledku toho sa stávame prínosní v Kristovi - dosahujeme svoj plný potenciál.

Nerob chybu, že dospievanie budeš považovať za samozrejmosť. Dostal si nové postavenie ako dieťa Božie, ale musíš žiť v súlade s novým menom. Žiaľ, nerobia to všetci. V roku 1958 muž menom Robert Lane dal svojmu synovi vychýrené meno Winner (angl. víťaz). Možno, že starší Lane dúfal, že meno bude prorocké. Kto by mohol zlyhať v živote s menom Winner Lane?

O niekoľko rokov neskôr, Lane dostal ďalšieho syna. Tomuto Robert Lane dal meno pochybnosti, Loser (angl. Porazený). S takým menom, môžete si predstaviť, mladší syn mal mnoho problémov v živote. Tu príbeh začína byť zaujímavý. Napriek svojmu trápnemu menu, Loser Lane uspel v živote. Skončil vysokú školu a neskôr sa stal newyorský policajný seržant. Nikto ho tam nevolá Loser. Jeho kolegovia ho oslovujú Lu. Neobvykle, Winner Lane neprešiel dobre v živote. Má obrovský trestný register s asi tridsať zatknutí pre trestné činy, vrátane krádeže, domáceho násillia, vlámanie sa do cudzieho domu a vzpieranie sa pri zatknutí.

Nestačí len požadovať zmenu identity. Musíš vyrásť do tejto identity; musíš žiť v súlade so svojím novým menom. To je to, čo znamená dospievať. Rastúca viera nie je náhodná, ale úmyselná. Musíte urobiť potrebné kroky k dospelosti v živote. Nespadneš na pozíciu vedúceho; musíš do tej pozície vyrásť. Kde ty dospievaš? Kde ti je potrebné dospievať? Ako by si zhodnotil svoju momentálnu úroveň vyspelosti? Čo ti je potrebné, aby si sa dostal na ďalšiu úroveň vyspelosti?

Autor: Brian Kinsey

Preklad: Anna Š. Širková

Seminár

Stvoreni pre niečo viac

Ak je duchovný vzrast a dosiahnutie svojho plného potenciálu to, po čom túžite, sčasti k tomu mohol prispieť aj seminár a promócia knihy *Stvoreni za više* (v originálnom anglickom znení *Made for more*), ktorá vyšla z pera pastora Briana Kinseya z Floridy. Boli sme poctení, že pastor vyjadril túžbu, aby prišiel a osobne vyučoval o siedmych stratégiách pre duchovný vzrast. Seminár, uskutočnený 24.-25. novembra v novosadskom hoteli Putnik počítal asi sto zúčastnených. Ľudia rôznej vekovej kategórie netrpezlivo očakávali na slovo pastora Briana. Domov sme sa vracali s novými ideami a víziami. Prednášateľ je dôkazom, že to, o čom sa zmieňuje, uplatňuje vo svojom živote a inšpiruje aj ostatných to isté robiť. Počas 16-ročnej pastierskej služby, zbor vzrástol z 500 na 1498 členov. Pokrstil okolo 6000 ľudí a asi toľko prijalo krst Duchom Svätým. Povzbudzovateľ, ktorý pripomína, aby sme Boha neobmedzovali.

Ak ste sa nemohli zúčastniť, v našom Združení si môžete zadovážiť knihu v srbčine *Stvoreni za više*, v ktorej sú zapísané spomínané stratégie.

Poďakovanie patrí organizačnému tímu, tlmočníkom, hudobníkom, spevákom a všetkým, ktorí podporili tento projekt. Odmena čaká v nebi.

Aj cirkev v Srbsku môže dosiahnuť vzrast a plný potenciál.

Sebastian Červeni

Tlačené a hudobné vydania

Nové vydanie v Združení Manna

Kniha Stvoreni za više, ktorú napísal Brian Kinsey
Táto kniha je pre tých, ktorí chcú zistiť svoj účel, dosiahnuť
svoj plný potenciál a to najlepšie, čo Boh má pre nich.
V nej nájdete múdrosť, povzbudenie a praktické stratégie,
ktoré Vás posunú na vyššiu úroveň života. Váš plný potenciál
je na dosah ruky.

**AKCIOVÁ
CENA**
400 din

Rodina Mamojková
Nesieme dobrú zvesť

CENA
300 din

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“

KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBIJA Tel/Fax: + 381 21 22 86 988

E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs